

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010451
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713010451.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Patrika Príbělského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanej W. R., nar. XX.XX.XXXX v B. Z. a spol., pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júla 2015 odvolanie obžalovanej W. R. a poškodeného W. H. proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/106/2013 zo dňa 22.09.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu vo vzťahu k obžalovanej W. R., ako aj výrok o náhrade škody vo vzťahu k oboj obžalovaným.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22.09.2014, sp.zn. 1T/106/2013, bola obžalovaná v 2. rade W. R. spolu s obžalovaným v 1. rade O. R. uznaní vinnými z prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr.zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že obvinený 1/ O. R. ako jediný spoločník spoločnosti EURO-WALD, s.r.o., Udiča 254, IČO: 36326950, (v súčasnosti so sídlom Zamarovská 133, Zamarovce), po vzájomnej predchádzajúcej dohode so svojou manželkou obvinenou 2/ W. R., ktorá z dôvodu, že v čase od 02.02.2006 do 13.08.2007 a následne od 15.07.2008 do 26.02.2009 vykonávala funkciu konateľky v tejto spoločnosti, mala neustále dispozičné právo k účtu spoločnosti č.XXXXXXXXXX/XXXX vedenému vo VÚB a.s. Bratislava, odstránili časť majetku spoločnosti tak, že obvinená 2/ W. R. s vedomím a súhlasom obvineného 1/ O. R. dňa 28.05.2008 v pobočke VÚB, a.s., v Považskej Bystrici vybrala z uvedeného účtu spoločnosti 700.000,- Sk (23.235,74 Eur) v hotovosti, z ktorých najmenej 650.000,- Sk (21.576,05 Eur) použila na kúpu pozemku na parcele KN C 442/2 vo výmere 1.331 m² v k.ú. Streženice, okres Púchov, zapísaného na LV č.XXXX, na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi W. M. ako predávajúcim a obvinenou 2/ W. R. ako kupujúcou dňa 28.05.2008 v Púchove. Následne dňa 27.06.2008 v pobočke VÚB, a.s. v Považskej Bystrici z toho istého účtu spoločnosti vybrala 1.000.000,-Sk (33.193,92 Eur) v hotovosti, z ktorých najmenej 900.000,- Sk (29.874,53 Eur) použila na kúpu pozemkov na parcele KN C 441/2 vo výmere 362 m² a KN C 442/1 vo výmere 933 m² v k.ú. Streženice, okres Púchov, v bezpodielovom spoluvlastníctve G. Z., zapísaných na LV č.XXXX a pozemku na parcele KN C 441/1 vo výmere 104 m² v k.ú. Streženice, okres Púchov, vo výlučnom vlastníctve G. Z., zapísaného na LV č.XXXX, na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi G. Z. a L. Z. ako predávajúcimi a obvinenou 2/ W. R. ako kupujúcou dňa 27.06.2008 v Púchove, čím čiastočne, najmenej vo výške 1.550.000,- Sk (51.450,57 Eur) zmarili uspokojenie pohľadávky podnikateľa W. H., Nábrežie Slobody 795/2, Púchov, IČO: 17973660, voči spoločnosti EURO-WALD, s.r.o., v celkovej výške 1.707.181,70 Sk (56.668,05 Eur), vyplývajúcej z faktúry č. 22-3/2008 vystavenej dňa 29.02.2008 za dodávku betonárskej ocele na sumu 1.099.967,60 Sk (36.512,24 Eur), splatnej dňa 14.03.2008 a čiastočne uhradenej vo výške 500.000,- Sk

(16.596,96 Eur) a faktúry č. 26/2008 vystavenej dňa 10.03.2008 za dodávku betonárskej ocele na sumu 1.107.214,10 Sk (36.752,78 Eur), splatnej dňa 24.03.2008.

Uvedeným konaním obvinený 1/ O. R. a obvinená 2/ W. R. spôsobili W. H., Nábrežie Slobody 795/2, Púchov, IČO:17973660, škodu najmenej 1.550.000,- Sk v prepočte 51.450,57 Eur.

Za tento trestný čin bol obžalovaný v 1. rade O. R. odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. podmienčne odložený a bola mu podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. určená skúšobná doba vo výmere 4 rokov. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/34/2011 zo dňa 29.03.2011, ktorým bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou vo výmere 2 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Obžalovaná v 2. rade W. R. bola podľa § 239 ods. 4 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. j/ Tr.zák. odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. podmienčne odložený a bola jej podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. určená skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bola poškodená organizácia Zber surovín, s.r.o. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd poškodeného W. H., Nábrežie slobody 795/2, Púchov, IČO:17973660 so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu vo vzťahu k obžalovanej v 2. rade W. R. nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadla odvolaním obžalovaná v 2. rade W. R. pre nesprávnosť výrokov o vine a uloženom treste a poškodený W. H. pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Obžalovaná v 2. rade W. R. (ďalej len „obžalovaná v 2. rade“) v písomnom zdôvodnení odvolania poukázala na skutočnosť, že nie je pravda, že by sa dopustila konania, ktoré sa jej kladie za vinu a jej vina nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná ani dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Spoločnosť EURO-WALD s.r.o. bola spoločnosťou jej bývalého manžela (obžalovaného v 1. rade), v čase keď v spoločnosti pracovala alebo vykonávala funkciu konateľa spoločnosti, nikdy sa nezúčastňovala obchodných rokovaní a obchodných stretnutí, pričom riadenie spoločnosti a rozhodovanie o všetkých obchodných a finančných záležitostiach bolo na obžalovanom v 1. rade. Pokiaľ disponovala bankovým účtom spoločnosti, vždy to bolo na príkaz O. R. (robila vklady, výbery a jeho príkazy bolo potrebné rešpektovať). Nikdy nerobila v rozpore s jeho pokynmi (dňa 28.05.2008 a dňa 27.06.2008 na jeho príkaz peniaze z účtu vybrala). Tieto peniaze mu však odovzdala, pričom nikdy si nedovolila peniaze z účtu vybrať a tieto mu neodovzdať. Všetko, čo súviselo s kúpou pozemkov, zabezpečoval jej bývalý manžel. To, že spolu s ním oslovila svedka H. na sprostredkovanie kúpy pozemkov, sa nezakladá na pravde a nebolo ani v konaní preukázané. Predávajúci zhodne potvrdili, že ohľadom kúpy pozemkov, vrátane kúpnej ceny jednali vždy so svedkom H. a jej manželom. Svedok H. rovnako potvrdil, že kúpu pozemkov sprostredkoval podľa pokynov O. R.. V dňoch 28.05.2008 a 27.06.2008 vybrala peniaze z účtu spoločnosti a ako vždy predtým ich odovzdala obžalovanému v 1. rade (výbery väčších súm z účtu spoločnosti neboli ojedinelé - čo preukazujú výpisy z účtu spoločnosti). V priebehu dňa ju bývalý manžel zavolať s tým, že má ísť k JUDr. Pasiarovej podpísať kúpnu zmluvu na pozemok a dal jej zalepenú obálku s peniazmi. O kúpe pozemkov vedela vopred, avšak bola presvedčená, že na kúpu budú použité finančné prostriedky, ktoré mala naštrené ešte pred uzavretím manželstva v sume 300.000,- Sk a ktoré bývalému manželovi odovzdala. Obžalovaný v 1. rade túto skutočnosť ani v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nerozporoval. Nevedela však uviesť, kedy mu peniaze na kúpu pozemkov odovzdala. Obžalovaný v 1. rade nerozlišoval medzi firemnými a osobnými finančnými prostriedkami a v prípade potreby do firmy boli vložené aj osobné finančné prostriedky. Nikdy však nepovedala ako tvrdil prokurátor (peniaze, ktoré sama nasporela vložila do obálky a pred podpisom zmlúv ich odovzdala obžalovanému v 1. rade, ktorý následne do nej mal vložiť ďalšie peniaze a obálku jej vrátiť), že z jej výpovede vyplynulo, že sa jedná o tú istú obálku, ktorú odovzdala

obžalovaná v 1. rade pred kúpou pozemku. Potvrdila len, že v dňoch 28.05.2008 a 27.06.2008 na pokyn obžalovaného v 1. rade vybrala z účtu spoločnosti peniaze a tieto mu ihneď po výbere odovzdala v obálke v plnej výške a tieto boli ako dotácia pokladne riadne zaevidované v pokladničnej knihe. V oboch prípadoch pri podpise kúpnej zmluvy bez toho, aby ju pred tým otvorila a preverila si jej obsah, odovzdala predávajúcim obálku, ktorú jej dal obžalovaný v 1. rade, čo predávajúci vo svojich výpovediach potvrdili. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil výpovede svedkov L. Z. a W. M., ktoré sa odlišovali pri podrobnom popisovaní okolností (č.l. 701 spisu zadná strana, pričom sa zhodli len na tom, že peniaze odovzdané im v zalepenej obálke prepočítavali len predávajúci). Svedok Z. vyjadril len domnienku, že obžalovaný v 1. rade musel vedieť aká suma sa v obálke nachádza. Svedkovia (kupujúci) sa jednoznačne zhodli na tom, že obžalovaná v 2. rade nebola prítomná pri dojednaní podmienok kúpnej zmluvy a že všetky podmienky dohodol obžalovaný v 1. rade a svedok H.. Svedkovia (kupujúci) uviedli, že obžalovanú v 2. rade nikdy pred tým nevideli. Videli ju prvýkrát pri podpise kúpnej zmluvy (predaj pozemkov sprostredkoval svedok H., ktorý potvrdil, že predaj pozemkov sprostredkoval on na požiadanie O. R.). Obžalovaná v 2. rade uviedla, že na hlavnom pojednávaní nebolo jednoznačne preukázané, že svojím konaním naplnila znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu, keďže jeho subjektívna stránka si vyžaduje úmyselné konanie, čo u nej nebolo splnené, nakoľko nemala vedomosť o tom, že dojednaná kúpna cena sa nezhoduje s kúpnu cenou uvedenou v zmluvách. Samotný výber peňazí z účtu spoločnosti v deň kúpy nehnuteľnosti nemôže byť dôkazom preukazujúcim úmysel dopustiť sa konania kladeného jej za vinu. (celkom 8-krát od 02.06. do 18.06.2008 došlo k výberu z účtu spoločnosti väčších súm); dňa 18.06.2008 suma 700.000,- Sk a úhrada na účet poškodeného W. H. v sume 655.958,- Sk. Poškodený pritom tvrdil, že urobil len jeden obchod so železom s O. R. a mala z toho vzniknúť pohľadávka v sume 2.207.181,70 Sk. Objektom trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 Tr.zák. je právo veriteľa na uspokojenie pohľadávky voči páchatelovi (právo na plnenie na základe existujúceho záväzkového právneho vzťahu). V prípravnom konaní sa domáhali predloženia účtovných dokladov od poškodeného H. za rok 2008 a spoločnosti EURO-WALD, kde v čase od 06.02. do 08.02.2008 bola od poškodeného H. na účet EURO-WALD pripísaná suma 1.806.224,- Sk; pričom z výpisu z účtu EURO-WALD ku dňu 31.01.2008 je zrejme, že evidovala na svojom účte sumu 519,33 Sk. Obžalovaná v 2. rade tvrdí, že pohľadávka za dodávku betonárskej ocele reálne nevznikla. Namietla, že súdom prvého stupňa nebol náležite zistený skutkový stav veci a celé trestné stíhanie voči nej považuje za účelové. Situáciu, do ktorej sa dostala v dôsledku pochybných obchodných aktivít poškodeného a jej bývalého manžela, nezmenilo ani rozhodnutie súdu prvého stupňa. Obžalovaná v 2. rade navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v jej časti zrušil a obžalovanú v 2. rade W. R. spod obžaloby oslobodil.

Odvolanie obžalovanej v 2. rade bolo doručené prokurátorovi dňa 21.11.2014, obžalovanému v 1. rade dňa 01.12.2014 a poškodenému W. H. dňa 24.11.2014.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovanej v 2. rade písomne vyjadril a uviedol, že obranu obžalovanej v 2. rade prezentovanú v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní považuje za účelovú. V priebehu konania bola pochybnosť o existencii pohľadávky W. H. vyvrátená. Existenciu potvrdil obžalovaný v 1. rade O. R. a potvrdená bola aj jej písomným uznaním zo strany spoločnosti EURO-WALD ako dlžníka podpísanou obžalovanou, ktorý v priebehu trestného konania predložil poškodený. Obžalovaná v 2. rade nevedela vierohodne preukázať zdroj finančných prostriedkov, z ktorých mala kúpnu cenu za obe nehnuteľnosti zaplatiť, pri podpise kúpnych zmlúv si obaja predávajúci peniaze odovzdané obžalovanou prepočítali, čo potvrdili svedkovia M. aj Z., ako aj priamy svedok H.. Obžalovaná v 2. rade musela mať vedomosť, že predávajúcim odovzdáva rádovo niekoľkonásobne vyššiu kúpnu cenu ako bola cena deklarovaná v zmluvách. Čo sa týka identifikácie hotovosti, obžalovaný O. R. jednoznačne uviedol, že dal pokyn obžalovanej v 2. rade na výber hotovosti z firemného účtu a táto z účtu vybrala peniaze zodpovedajúce dohodnutej kúpnej cene, poplatkov a provízií, ktorá bola uhradená. Firma EURO-WALD fungovala na báze rodinného podniku, kde bol O. R. jediným spoločníkom a jeho dcéra a vtedajšia manželka konateľmi spoločnosti. Hoci v čase výberu peňazí z účtu a následného podpisu kúpnej zmluvy, nebola obžalovaná konateľkou spoločnosti, pretože bola na materskej dovolenke, mala stále platné plnomocenstvo na zastupovanie spoločnosti pred tretími osobami a prakticky plnila jeho príkazy týkajúce sa chodu spoločnosti. Objektívnym dôkazom, že obaja obžalovaní sa dopustili protiprávneho konania, je notárska zápisnica zo dňa 27.06.2008 spísaná notárkou JUDr. Rosinovou, z ktorej vyplýva, že obaja obžalovaní sa dostavili v ten deň k notárke a spísali do zápisnice dohodu o zúžení BSM, obsahom ktorej bolo ich vyhlásenie, že výlučnou vlastníčkou dotknutých nehnuteľností a rodinného domu bude obžalovaná v 2. rade, pričom tieto pozemky budú predmetom kúpnej zmluvy, v ktorej bude ako kupujúca

uvedená len obžalovaná W. R.. Táto notárska zápisnica bola podpísaná v deň uzavretia kúpnej zmluvy s G. Z. a L. Z.. Prokurátor navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

Poškodený W. H. sa taktiež k odvolaniu obžalovanej v 2. rade písomne vyjadril a navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok napadnutého rozsudku o náhrade škody a zaviazal oboch obžalovaných na zaplatenie škody spoločne a nerozdielne poškodenému W. H. vo výške 56.668,04 €.

Obžalovaný v 1. rade sa taktiež k odvolaniu obžalovanej v 2. rade písomne vyjadril, pričom z jeho podania vyplýva, že v celom rozsahu súhlasí s odvolaním obžalovanej v 2. rade.

Poškodený W. H. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvého stupňa odkázal poškodeného na občianske súdne konanie, nakoľko vo veci Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 9Rob/633/2008 bol vydaný platobný rozkaz a bola uložená povinnosť firme EURO-WALD s.r.o. zaplatiť pohľadávku spolu s príslušenstvom vo výške 56.668,05 €, teda o škode bolo v rámci iného konania už rozhodnuté. Poukázal na skutočnosť, že poškodený si uplatnil aj úroky, pričom doplatenie týchto úrokov aj z pohľadu na vymáhanú čiastku exekútorským úradom by značným spôsobom presiahlo rámec dokazovania v trestnom konaní. So stanoviskom sa nestotožňuje, nakoľko platobný rozkaz bol vydaný proti odporcovi EURO-WALD s.r.o. a trestná vec je vedená proti fyzickým osobám. Uvedená obchodná spoločnosť už nie je zapísaná v obchodnom registri a bola právoplatným uznesením súdu zo dňa 27.05.2014 zrušená bez likvidácie. Má za to, že táto spoločnosť bola zrušená bez likvidácie aj z toho dôvodu, že obžalovaní odstránili časť majetku spoločnosti, za čo boli odsúdení v tomto trestnom konaní a poškodený tak nemá reálnu šancu uspokojiť svoju pohľadávku. Nárok na náhradu škody si poškodený riadne uplatnil, ktorú presne vyčíslil na sumu 51.450,57 €. Na hlavnom pojednávaní poškodený upresnil sumu doložením faktúr do spisu na sumu 56.668,04 €. Nárok na úroky z omeškania si poškodený neuplatnil. Poškodený navrhol, aby súd zrušil výrok o náhrade škody a zaviazal obžalovaných na zaplatenie škody spoločne a nerozdielne poškodenému Mariánovi H. vo výške 56.668,04 €.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovanej v 2. rade ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny. Odvolanie poškodeného W. H. navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej v 2. rade a poškodeného W. H. podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., na verejnom zasadnutí dňa 29. júla 2015 na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 13. marca 2015, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej v 2. rade je dôvodné.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine, treste a náhrade škody vo vzťahu k obžalovanej v 2. rade je chybný pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, pričom okresný súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods.1 písm. b/ Tr.por.).

Okresný súd nevykonal zákonu zodpovedajúcim spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, tieto potom dostatočne nevyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr.por. a dospel k predčasným skutkovým zisteniam i právnym záverom. V odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne a presvedčivo neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, nevysvetlil, ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovanej v 2. rade, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody vo vzťahu k obžalovanej v 2. rade, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. a v uvedených smeroch nie je preskúmateľné.

Podľa § 239 ods. 1 Tr.zák. kto, čo aj len čiastočne zmarí uspokojenie svojho veriteľa tým, že

- a) zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou, zatají, predá, vymení alebo inak odstráni čo aj len časť svojho majetku;
- b) zaťaží vec, ktorá je predmetom záväzku, alebo ju prenajme;
- c) predstiera alebo uzná neexistujúce právo alebo záväzok, alebo postúpi svoju pohľadávku, alebo prevezme dlh iného i keď na to nebol povinný ani oprávnený, alebo
- d) predstiera zmenšenie svojho majetku alebo jeho zánik,

potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 239 ods. 2 Tr.zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto, čo aj len čiastočne, zmarí uspokojenie veriteľa inej osoby tým, že

- a) zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou, zatají, predá, vymení, daruje alebo inak odstráni čo i len časť majetku dlžníka, alebo
- b) na majetok dlžníka uplatní neexistujúce právo alebo pohľadávku.

Podľa § 239 ods. 4 Tr.zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním značnú škodu.

Krajský súd poukazuje najmä na skutočnosť, že súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom nevysporiadal so zákonným znakom skutkovej podstaty prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a/ Tr.zák., ods. 4 Tr.zák., ktorým je subjektívna stránka uvedeného trestného činu. Zo skutkovej podstaty predmetného trestného činu vyplýva, že na naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty popri objektívnej stránke, objektu trestného činu, subjektu trestného činu je potrebné mať v konaní preukázanú aj subjektívnu stránku predmetného trestného činu, či už vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu.

V ustanovení § 15 písm. a/ Tr.zák. je definované, že trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel).

O nepriamy úmysel ide vtedy (§ 15 písm. b/ Tr.zák.), ak páchatel vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Na naplnenie skutkovej podstaty prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 Tr.zák. jednoznačne nepostačuje zavinenie nedbanlivostné (vo forme vedomej alebo nevedomej nedbanlivosti) definovanej v § 16 Tr.zák., ale je nevyhnutné zavinenie úmyselné. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nevyplýva ako sa súd vysporiadal so subjektívnou stránkou uvedeného trestného činu, najmä ak doposiaľ vykonané dokazovanie nasvedčuje tomu, že obžalovaná v čase vzniku a splatnosti faktúr zjavne nebola konateľkou spoločnosti EURO-WALD, s.r.o. Ak teda súd prvého stupňa uznal obžalovanú v 2. rade vinnou z predmetného prečinu, dostatočne nezdôvodnil, v čom mal podľa jeho názoru spočívať úmysel obžalovanej v 2. rade, či už vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu, teda vôbec nezdôvodnil preukázanie naplnenia aj subjektívnej stránky trestného činu zo strany obžalovanej. Súd prvého stupňa sa obmedzil na skutočnosť, že obaja obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky uvedeného prečinu a ich vina bola jednoznačne preukázaná. Poukázal len na skutočnosť, že obžalovaná v 2. rade využila právo nevypovedať, avšak v prípravnom konaní uviedla skutočnosti, ktoré nasvedčujú, že došlo aj u obžalovanej v 2. rade k spáchaniu tohto trestného činu.

Z uvedených dôvodov, teda pre zistené chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení pre ich nejasnosť a neúplnosť odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovanej v 2. rade zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal.

Zároveň súd zrušil aj nadväzujúci výrok o náhrade škody vo vzťahu k oboj obžalovaným, ktorým bol poškodený W. H. podľa § 288 ods. 1 Tr.por. so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Po vrátení veci okresnému súdu bude nevyhnutné sa zamerať na skutočnosť, či obžalovaná v 2. rade spoločne s obžalovaným v 1. rade mala úmysel zmariť uspokojenie veriteľa tým, že mala odstrániť spolu

s obžalovaným v 1. rade spoločne časť majetku spoločnosti EURO-WALD s.r.o. a túto skutočnosť aj riadne zdôvodniť. Pri rozhodovaní o náhrade škody bude potrebné vypořadať sa aj s argumentáciou poškodeného v odvolaní. Preto bude úlohou súdu prvého stupňa zamerať pozornosť na subjektívnu stránku uvedeného trestného činu vo vzťahu k obžalovanej v 2. rade, v týchto intenciách prípadne doplniť dokazovanie a následne po vyhodnotení dôkazov tak jednotlivo ako vo vzájomnej súvislosti znovu v predmetnej veci rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.